

Zondag 27 april 2014

- Plaats : Luswandeling Sierra de Alcaparain en 2de verkenning Camino
- Stijgen : 700 m
- Dalen : 700 m
- Afstand : 19 km
- Duur : 7 uur

Vandaag doen we een luswandeling in de Sierra de Alcaparain, in de buurt van Carratraca. We doen tevens een topje onderweg. Na de wandeling rijden we terug naar El Chorro om er de Camino te verkennen. Het is zondag en de werf zal, normaal gezien, stil liggen.

Windmolens leveren 12 procent van de elektriciteitsvoorziening in Spanje. Windmolens zijn dan ook een vertrouwd beeld op winderige plaatsen.

In de 20ste eeuw raakte de Camino del Rey in verval, waardoor veel delen in gevaarlijke staat verkeren. Het pad is 3 kilometer lang, ongeveer een meter breed en bevindt zich tussen de 80 en 100 meter boven de ernaast gelegen rivier.

Op de Camino bevinden zich vrijwel op geen enkele plaats leuningen. Op sommige plaatsen bestaat het pad slechts uit een smalle metalen balk. In 1992 werd het pad officieel gesloten, om te voorkomen dat mensen het pad nog zouden betreden is het eerste stuk van het pad gesloopt over een afstand van ongeveer 30 meter.

Recht tegenover onze woning bevindt er zich een terrein met zonnepanelen. Spanje beschikt over 33% herwonnen energie en behoort daarmee tot de koplopers binnen Europa.

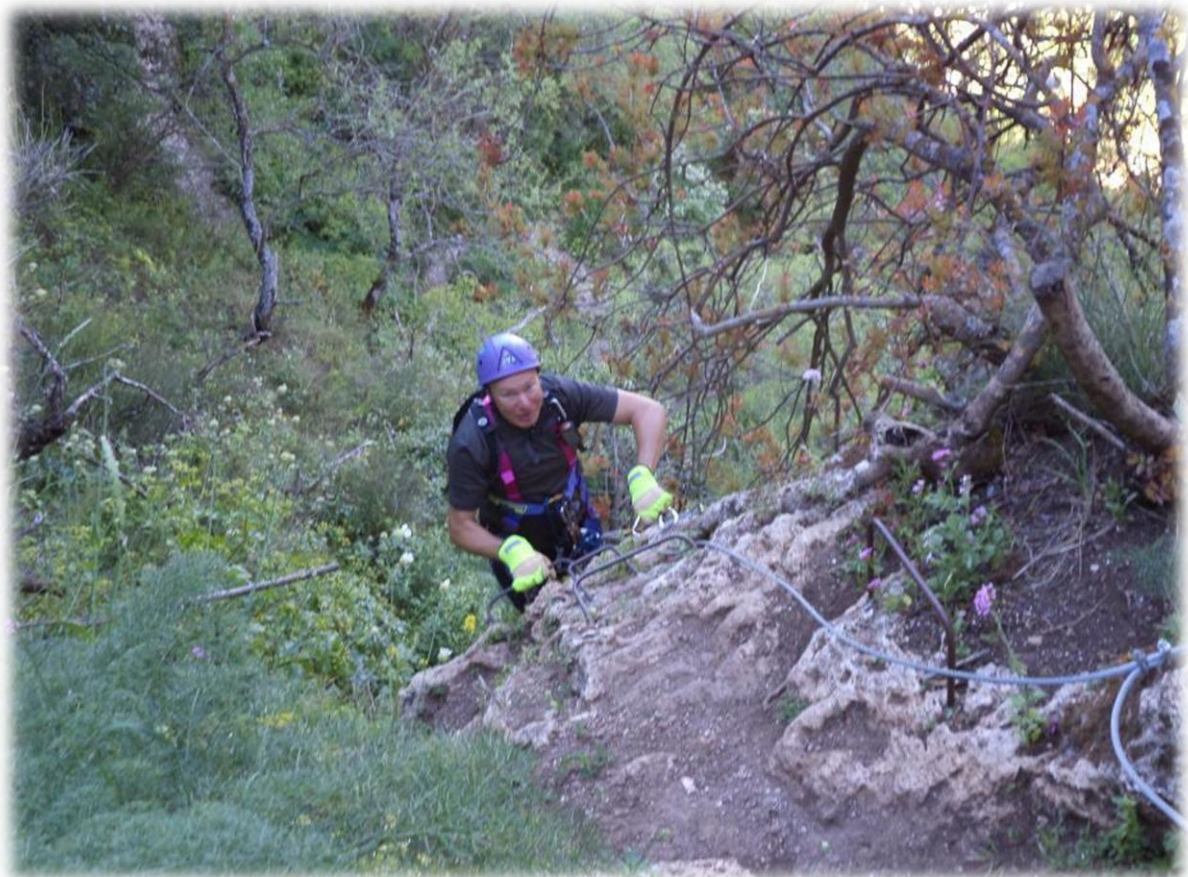
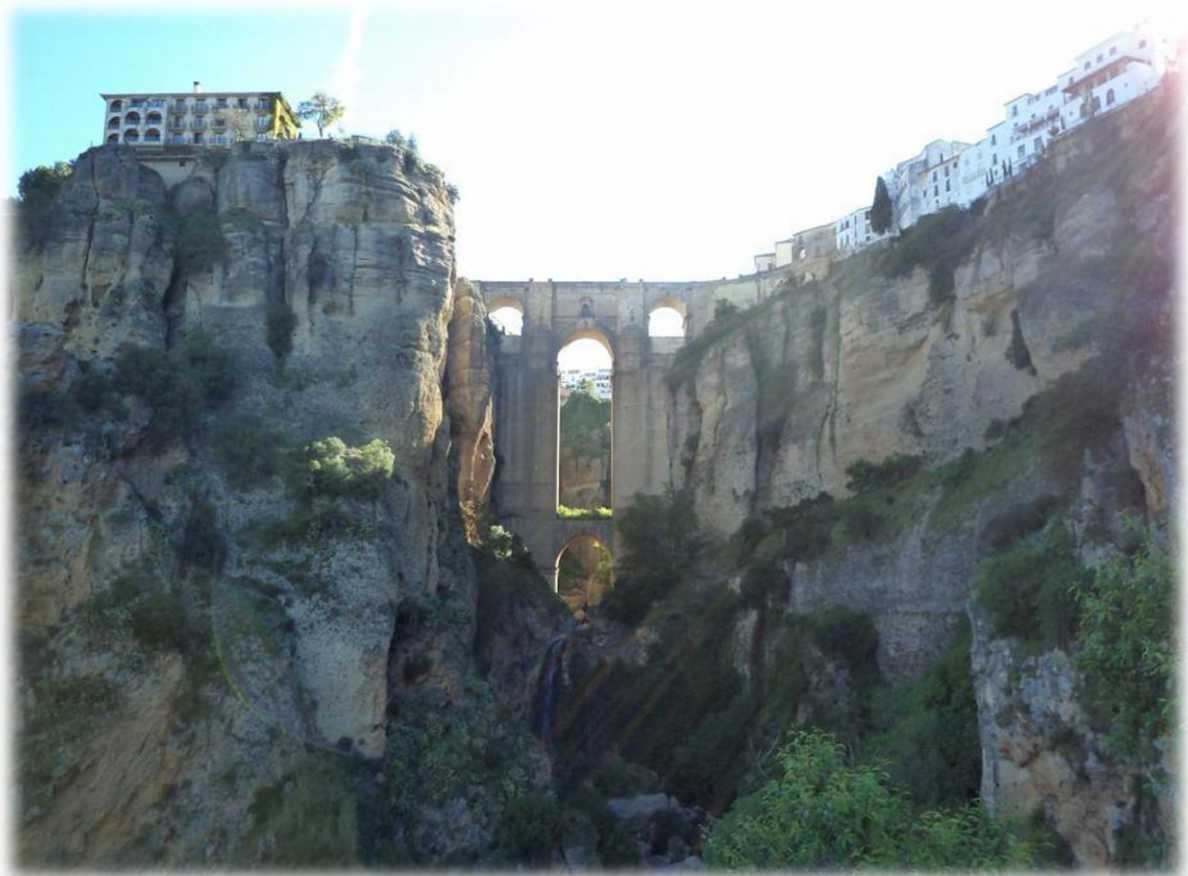

Jan heeft lekkere vissoep gemaakt. Na onze wandeling zijn we voor de tweede keer de Camino gaan verkennen. Het betonnen pad is ondertussen hard geworden. Ivo en ikzelf zijn tot op de plaats geweest waar de Camino beklommen kan worden. De klim naar het pad lijkt ons niet gemakkelijk en beiden zijn we het erover eens dat we beter een alternatieve weg zoeken. Als we met de wagen wegrijden van aan de parking dicht tegen het pad van de Camino kruist er ons een voertuig van de Guardia Civil. Er is dus wel degelijk controle.

Maandag 28 april 2014

- Plaats : Luswandeling en klettersteig in Ronda
- Stijgen : 300 m
- Dalen : 300 m
- Afstand : 11 km
- Duur : 4 uur

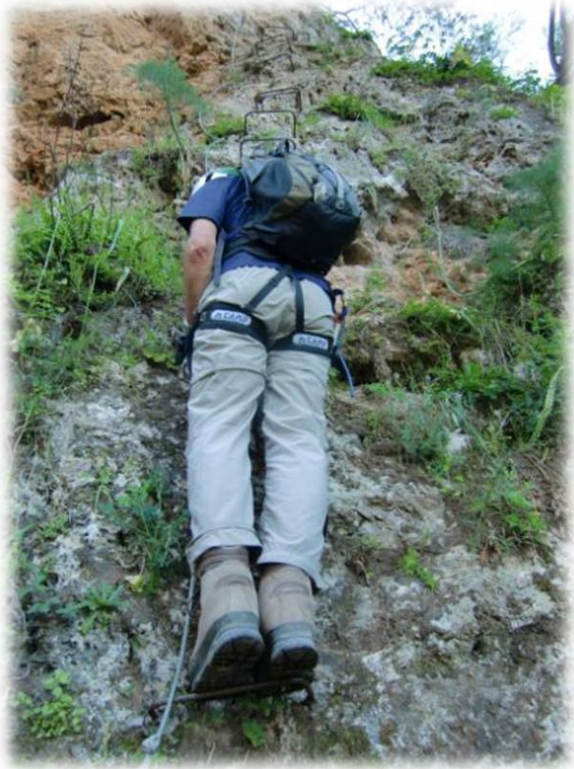

De klettersteig in Ronda is een vrij eenvoudige klettersteig die we doen als voorbereiding op de beklimming naar de Camino del Rey.

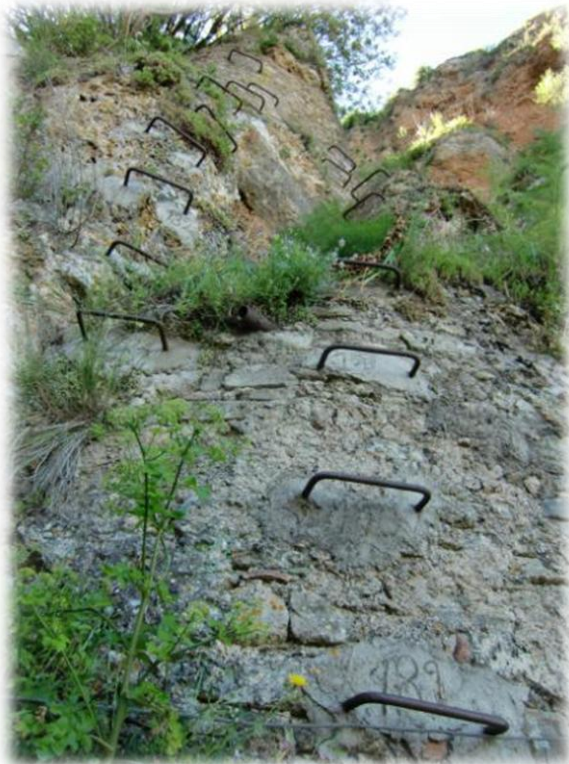

Ronda wordt in twee gesneden door de rivier Guadalevin die doorheen diepe kloven stroomt. Ronda is ook bekend voor zijn drie bruggen, de Romeinse brug, de oude of Arabische brug en de nieuwe brug.

De foto hierboven is de “nieuwe brug”. Het bouwen van deze brug gebeurde in 1751 en was pas 43 jaar later afgewerkt. Aan de onderkant van de brug werd een gevangenis gebouwd. Ontsnappen uit deze gevangenis was nagenoeg onmogelijk.

We laten een groepsfoto maken door een van de vele toeristen die in Ronda rond lopen.

Na de klettersteig doen we nog een korte wandeling in en rond Ronda. Het is vandaag bloedheet en we pikken in het centrum van Ronda dan ook een terrasje mee.

Momenteel is men in Andalusië bezig met het aanleggen van een nieuwe GR, de Gran Senda de Malaga of de GR 249. Deze route is 650 km lang en gaat in een grote lus rond geheel Andalusië.

Vanaf 2015 zal de GR 249 geheel aangeduid zijn. Deze GR gaat door veel natuurgebieden en doet enkele mooie plaatsen aan waaronder El Chorro, Ardales, El Burgo en Ronda.

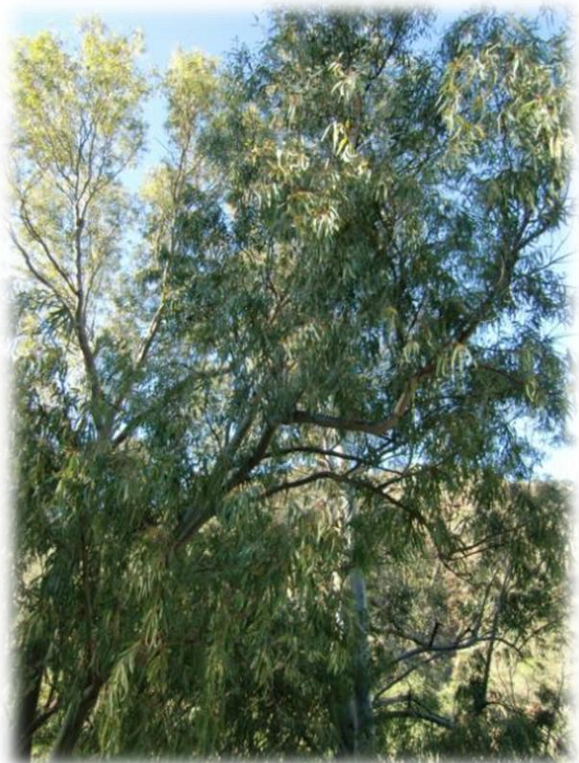
De oudste stierenvechtenarena bevindt zich hier ook. Jaarlijks houdt men er nog 4 stierengevechten. De arena en de musea die er aan verbonden zijn kunnen bezocht worden.

Dinsdag 29 april 2014

- Plaats : Tolox - luswandeling in de Sierra de las Nieves
- Stijgen : 1.200 m
- Dalen : 1.200 m
- Afstand : 20 km
- Duur : 9 uur

De vijgencactus is een veel voorkomende wilde plant in Spanje. Sommige variëteiten zijn zelfs wintervast. De rode vruchten zijn vijgachtig, vandaar de naam. Sommige variëteiten hebben zeer smakelijke vruchten waar onder andere confituur van gemaakt wordt. Andere soorten worden enkel gebruikt als veevoeder.

De Camino del Rey heb ik voor het eerst, per toeval, gezien tijdens een tocht langsheen de GR 7 in Andalusië. Dat was in december 2010 en Jan was er toen eveneens bij. Ik had wel al de Youtubefilmpjes over de Camino gezien maar ik wist niet dat dit pad zich in Spanje bevond. Sedert die dag is de Camino del Rey steeds op mijn verlanglijstje blijven staan. Nu ze het pad gingen heraanleggen was de nood plotseling hoog om de Camino nog te kunnen lopen.

Een goede manier om een cactusvijg te eten zonder zich te prikken aan de scherpe doorns is de volgende: men prikt de vrucht met een vork op en zet deze op een bord. Vervolgens snijdt men met een scherp mes beide uiteinden af en snijdt haaks hierop de schil door. Vervolgens rolt men met de vork (of met de hand, maar raak de buitenkant van de schil niet aan) het vruchtvlees uit de vrucht.

We hebben de gehele dag geen mens gezien behalve op het einde van de tocht zien we voor ons uit een groepje mensen op een topje staan. Het blijkt een groep te zijn, allen familieleden en woonachtig in Erembodegem, het buurdorp van Jan.

In de auto doet Guido altijd een dutje. Maar voor hij in slaap valt telt hij schaapjes en zet daarvoor stevast zijn bril op. Vandaag barbecue.

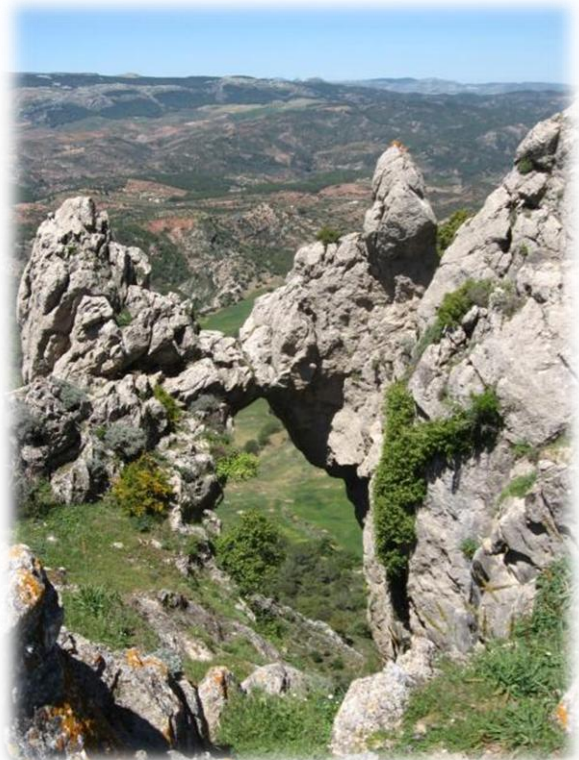

Woensdag 30 april 2014

- Plaats : El Burgo - luswandeling in de Sierra de las Nieves
- Stijgen : 1.300 m
- Dalen : 1.300 m
- Afstand : 23 km
- Duur : 9 uur

El Burgo is samen met 8 andere dorpen in 2008 uitgeroepen tot Bioreservaat. Er zitten lynxen, een soort wilde bergkatten, otters, arenden, vossen en ooievaars.

De lynx is een zeer schuw dier en is zelden waar te nemen door de mens. Men herkent de lynx aan de pluimachtige oortoppen. Ze hebben ook brede, gevoerde, poten om over sneeuw te lopen.

